

Piatok 3. týždňa

Mk 4,26-34

Práca na sebe

Ježiš vyžaduje od každého z nás prácu na sebe

Určite mi dajú všetci športovci za pravdu, keď poviem, že sa nemôže vybičovať k veľkému futbalovému výkonu ten, kto netrénuje. Ten, kto sa na tréningu fláka, nemôže byť hviezdou typu Gigs, Roberto Carlos, či Zidane. Tieto hviezdy boli tiež chlapcami, ktorí sa učili hrať futbal, a keď sa ich teraz opýtate, ako dokážu urobiť takú kľučku ako Zidane, šprintovať s loptou ako Gigs, či v trme-vrme tiel vypáliť takú delovku ako Roberto Carlos a dať gól, oni povedia, že to ide samo a majú to v krvi.

Ježiš dnes tiež hovorí o tom, že to ide samo: „**Zem sama od seba prináša úrodu: najprv steblo, potom klas a napokon plné zrno v klase**“ (Mk 4,28).

Čo tým myslel? Ako môže zem sama od seba prinášať úrodu? Tak, že prijme semeno. To je jediná podmienka, ktorá tu nie je vyjadrená navonok. Ak sa hovorí o žatve, tak určite musela zem prijať semeno, zem musela byť dobrá, nesmela byť tvrdou cestou, kameňom, či zarastená tŕním, ako to hovorí Ježiš na inom mieste (Porov. Mk 4,1-9).

Tak, ako zem bez prijatia semena neprinesie úrodu, ako športovec bez tréningu nebude hviezdou, tak ani človek bez čnosti nebude dobrým človekom, bez Boha nevybuduje raj na zemi. To sme tu už mali v podobe komunizmu. Človek bez Boha sa stal despotom a vrahom.

Ďalšia otázka, ktorá sa nám natíska je: Čo je vlastne tým prijatím semena, ktoré spôsobí, že zem sama od seba prinesie úrodu? Odpoveď je vyjadrená v Ježišových slovách: „**Naplnil sa čas. Priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kajajte sa a verte evanjeliu**“ (Mk 1,15). To znamená, že budovanie Božieho kráľovstva stojí na pokání.

Človek, ktorý je nabádaný dnešnou dobou aby si užíval všetkého, čo mu svet ponúka sa právom opýta: Čo je pokánie? Čo znamená kajateľ sa? Pokánie je neustále odvracanie sa od hriechu, život podľa evanjelia, je to neustály návrat domov, k Otcovi. To znamená, že najprv musíme uveriť, že sme milované Božie deti vykúpené skrze Ježiša Krista, lebo radostná zvesť pre dnešného človeka je: Nech si akýkoľvek lump, Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, aby si Ty žil! Ak budeme mať túto pravdu na očiach, potom sa nám ľahšie koná pokánie, lebo

v pokání nebudeme vidieť obmedzenie zo strany Cirkvi, ale radostný návrat domov, k Otcovi všetkých ľudí.

Toto pokánie potom spôsobí rast Božieho kráľovstva. Ak človek rastie v čnostiach, v konaní dobra, v konaní záslužných skutkov, tým aj budovanie Božieho kráľovstva ide takpovediac od ruky, dostáva sa nám to do krvnej skupiny. Človeku to ide samo ako šprint Gigsovi, kľučky Zidanovi, či strely Carlosovi. Títo páni sa veľmi namáhali, aby boli z nich hviezdy. Aj my sa zo začiatku musíme namáhať, aby sme zvíťazili nad sebou a urobili dobrý, či záslužný skutok, pohovoriť si s deťmi o Bohu, o viere v Neho, pomodliť sa v rodine ruženec, či prečítať si niečo zo Svätého písma. Úroda, ktorá sa ukáže po krátkom čase, vyváži námahu vynaloženú na to, aby sme sa cvičili v čnostiach. Ak budeme rásť v čnosti, ony sami spôsobia to, že budem v našom okolí budovať Božie kráľovstvo, ktoré je kráľovstvo lásky a pokoja, pravdy a milosti, kráľovstvo svätosti, spravodlivosti a radosti.

Ostáva ešte vysvetliť jedno slovo. Čo je to záslužný skutok? Záslužný skutok je to dobrý skutok vykonaný v stave milosti posväcujúcej. Iba týmto skutkom si zasluhujeme odmenu v nebi, lebo dobré skutky môžeme robiť aj v stave smrteľného hriechu, ale takéto skutky nemajú záslužnú hodnotu. Pre nás je dôležité konať záslužné skutky.

Rusi hovoria: „Bez truda, nevloviš ni rybku iz pruda.“ Tomu zodpovedá slovenské príslovie: „Bez práce nie sú koláče.“ A je to tak. Tak, ako sa futbalisti nestanú hviezdami bez námahy, ani človek bez Boha nevybuduje raj na zemi, tak isto bez čnosti nevybuduje Božie kráľovstvo, lebo práve čnosti spôsobia, že sami od seba budeme prinášať úrodu a záslužnými skutkami budeme budovať Božie kráľovstvo.

Amen.